

[Jørgen Jensen]

heder, i det forslag, der ligger fra regeringens side.

Det er både et spørgsmål om uddannelsen og om, hvem det er, der skal uddannes. Det er rigtigt, at vi mangler uddannelse af læger, men vi mangler i allerhøjeste grad også uddannelse af arbejderne, for at de kan følge med i, hvad der sker. Det er også et spørgsmål om, hvem man egentlig arbejder for, hvis man er læge eller arbejder på anden led i bedriftssundhedstjenesten. Her har vi nogle erfaringer, også fra de klinikker, som har været oprettet, som giver os noget erfaringsmateriale om, hvilke færemomenter der er.

Vi vil i udvalgsarbejdet prøve at få en anden ånd ind i de konkrete forslag, som ligger fra regeringen. Det er en forudsætning for, at vi kan få en bedriftssundhedstjeneste, som der er tillid til. Tilliden er også afgørende for, om den kraft, som skal komme fra arbejderside, indgår i hele det arbejde, man her lægger op til.

Som sagt er vi indstillet på, at arbejdet skal gøres, og vi vil i udvalgsarbejdet stille ændringsforslag, i det omfang vi mener det er nødvendigt, for at få det ført igennem.

Kurt Hansen (VS):

Når venstresocialisterne har fremsat forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en bedriftssundhedstjeneste, så er det, fordi de betingelser, der er stillet op i vores forslag, vil styrke arbejderklassen i kampen for et bedre arbejdsmiljø, i kampen for et arbejdsmiljø, der ikke er sundhedsskadeligt eller helbredsnedbrydende.

Arbejdsmiljøforholdene på arbejdspladserne i dag er for VS helt uacceptable. Ustandselig skrues arbejdstempoet op. Akkord- og skifteholdsarbejde – som alle stort set anerkender er helbredsnedbrydende – fortsætter i umindsket omfang; skifteholdsarbejde er endda blevet udvidet gennem den nyligt vedtagne arbejdsmiljølov, hvor der er åbnet op for kontinuerlig 7 dages drift. Vi ved også, at en lang stribe af forskellige kemiske stoffer og materialer i kæmpemæssigt omfang oversvømmer arbejdspladserne.

Der kan nævnes en hel række andre forhold, som er med til at nødvendiggøre indførelsen af en bedriftssundhedstjeneste, men det skal være en bedriftssundhedstjeneste, som reelt giver mulighed for, at arbejderne

kan forsvare sig mod den helbredsmæssige udbytning, som alt for mange udsættes for dagligt på arbejdspladserne. Jeg kan nøjes med at henvise til den stribe af rapporter, som er blevet udarbejdet ved et samarbejde imellem på den ene side arbejdere og på den anden side studenter og akademikere.

For at kravet om et arbejde, der ikke er helbredsnedbrydende, reelt kan opfyldes, så må den første betingelse være, at arbejderne må have en indflydelse, eller jeg skulle måske nærmest sige en direkte kontrol med produktionsprocessen. Det er ikke indeholdt i VS' forslag. Det, der ligger i VS' forslag, er, at vi vil skabe betingelserne for, at der gennem en aktivitet blandt arbejderne, blandt sikkerhedsrepræsentanterne, kan åbnes muligheder for, at arbejdsmiljøet reelt forbedres i retning af det acceptable.

Som hr. Tyroll har været inde på, findes der ikke noget neutralitetsbegreb, og de reelle arbejdsmiljømæssige problemer løses ikke i samarbejde med kapitalejerne, men kun gennem en fortsat kamp og pression. Hvad enten det er arbejderne, der selv styrer og kontrollerer en bedriftssundhedstjeneste, eller det er arbejdsgiverne, så er der ingen blød mellemvej. Vi skal se på det reelle i sagen. Vi er naturligvis klar over, at på det formelle plan forholder det sig ikke sådan, at man i regeringens forslag siger, at arbejdsgiverne frit kan vælge og vrage deres bedriftssundhedspersonale, men det er det reelle indhold i det. Det er derfor, de to forslag, der er til behandling i dag, på det plan er fundamentalt modstridende.

Det forslag, som regeringen er kommet med, er ikke hævet over klasse modsætninger; det giver sig bare ud for at være det. I det forslag, som VS kommer med, giver vi klart udtryk for, at det, vi ønsker med forslaget, det, vi ønsker med vores aktivitet omkring arbejdsmiljø i øvrigt, er at styrke den ene klasse på den anden klasses bekostning, nemlig at styrke arbejderklassen i forhold til kapitalistklassen. Det er det samme, der ligger i regeringens forslag, blot med modsat fortegn. Der er altså tale om to helt afgørende forskellige modeller for, hvordan en bedriftssundhedstjeneste skal være organiseret, i de forslag, vi her behandler.

Hvis vi forestiller os, at arbejdsgiverne kontrollerer bedriftssundhedstjenesten, som det reelt bliver tilfældet efter regeringens for-